

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2932/2561

พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีโจทก์ นางน้อง สว่างเมฆผู้ร้อง นายจิรากรหรือกอล์ฟ คงสุวรรณ กับพวกจำเลย ฎีกาหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 339, ป.อ. มาตรา 340 ตร., ป.อ. มาตรา 357, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 334, ป.อ. มาตรา 91

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ 1 ให้การในชั้นสอบสวนว่า ก่อนที่จำเลยที่ 1 จะลงมือรัดคอผู้ตายครั้งแรก ผู้ตายด่าว่าจำเลยที่ 1 ว่า "ไอ้เหี้ย ไอ้สัตว์ หลอกกูมาร่ออีกแล้ว หลอกกูทำให้ยะไร" ซึ่งคำด่าของผู้ตายนี้ เกิดจากการกระทำของจำเลยที่ 1 เองที่หลอกผู้ตายมาอยู่ที่เกิดเหตุ และการที่จำเลยที่ 1 รัดคอผู้ตายครั้งที่ 2 แม้ผู้ตายจะด่าจำเลยที่ 1 ด้วยถ้อยคำรุนแรงว่า "ไอ้เหี้ย ไอ้สัตว์ พ่อมึงตาย ไอ้เลว ไอ้ชั่ว" ก็มีสาเหตุจากจำเลยที่ 1 รัดคอผู้ตายครั้งที่ 1 และเอาสร้อยคอทองคำ 1 เส้น กับแหวนทองคำ 2 วง ของผู้ตายไป จึงเป็นเรื่องที่จำเลยที่ 1 เป็นผู้ก่อเหตุขึ้นก่อนทั้งสิ้น เมื่อผู้ตายด่าตอบโต้การกระทำของจำเลยที่ 1 มาเช่นนี้ จึงไม่อาจถือเป็นเหตุว่าผู้ตายข่มเหงจำเลยที่ 1 อย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรมได้ กรณีที่ไม่ถือว่า จำเลยที่ 1 กระทำโดยบันดาลโทสะ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 288, 339, 340 ตร. ธิปไตยศัพทเคลื่อนที่ หมวกนิรภัย และรถจักรยานยนต์ ยี่ห้อฮอนด้า หมายเลขทะเบียน ขคว กาญจนบุรี 732 ของกลาง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นางน้อง ยื่นคำร้องขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนค่าขาดไร้อุปกรณ์ 100,000 บาท และค่าปลงศพ 50,000 บาท รวมเป็นเงิน 150,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง จำเลยทั้งสองไม่ได้ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 339 วรรคท้าย ประกอบมาตรา 340 ตร. จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 357 วรรคท้าย การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 339 วรรคท้าย ประกอบมาตรา 340 ตร. ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 แต่เนื่องจากมาตรา 340 วรรคท้าย (ที่ถูกลบ 339 วรรคท้าย) มีโทษถึงประหารชีวิตจึงไม่อาจวางโทษให้หนักขึ้นอีกกึ่งหนึ่งตามมาตรา 340 ตร. ได้ ให้ลงโทษจำเลยที่ 1 จำคุกตลอดชีวิต จำเลยที่ 2 จำคุก 9 ปี จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 หนึ่งในสาม คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 33 ปี 4 เดือน จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 6 ปี คืบโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยี่ห้อโนวี่สดีต้า 1 เครื่อง หมวกนิรภัย ยี่ห้ออินเด็กซ์สีขาว 1 ใบ รถจักรยานยนต์ ยี่ห้อฮอนด้า หมายเลขทะเบียน ขคว กาญจนบุรี 732 จำนวน 1 คัน รถจักรยานยนต์พ่วงข้าง หมายเลขทะเบียน ขคข กาญจนบุรี 604 จำนวน 1 คัน และกระเป๋าสะพายผ้าลายสีน้ำตาล 1 ใบ ของกลางแก่เจ้าของ และให้จำเลยที่ 1 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้อง 150,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 16 มิถุนายน 2558 อันเป็นวันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้

ร้อง ยกคำร้องของผู้ร้องสำหรับจำเลยที่ 2 ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ข้อหาร่วมกันฆ่าผู้อื่นและชิงทรัพย์ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยบันดาลโทสะตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 72 และความผิดฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานฆ่าผู้ตายโดยบันดาลโทสะ จำคุก 12 ปี กระทงหนึ่ง ฐานลักทรัพย์ผู้อื่น จำคุก 2 ปี อีกกระทงหนึ่ง จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 357 วรรคหนึ่ง จำคุก 2 ปี คำให้การจำเลยทั้งสองชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้หนึ่งในสามทุกกระทงความผิดไป เป็นจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 8 ปี และ 1 ปี 4 เดือน ตามลำดับ รวมสองกระทงคงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 9 ปี 4 เดือน จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 ปี 4 เดือน นอกจากนี้ที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยที่ 1 ใช้สายสะพายกระเป๋าของผู้ตายรัดคอผู้ตาย จากนั้นถอดเอาสร้อยคอทองคำและแหวนทองคำ 2 วง ของผู้ตายไป แล้วจำเลยที่ 2 นำสร้อยคอทองคำและแหวนทองคำดังกล่าวไปจำหน่ายที่สถานธนาณูปาลเทศบาลตำบลท่าม่วง ชั้นสอบสวนพนักงานสอบสวนส่งศพผู้ตายไปตรวจที่สถาบันนิติเวชวิทยา โรงพยาบาลตำรวจ ผลการตรวจปรากฏว่า ผู้ตายถึงแก่ความตายเนื่องจากสมองขาดอากาศจากการรัดคอบริเวณลำคอ คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยว่าการกระทำของจำเลยที่ 1 ถือว่ามีเจตนาฆ่าผู้ตายเพื่อจุดประสงค์ในการชิงทรัพย์ของผู้ตายตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นและตามคำฟ้องของโจทก์หรือไม่ โจทก์ฎีกาว่า สาเหตุที่ผู้ตายถูกฆ่า น่าจะเป็นเพราะจำเลยที่ 1 ล่อลวงผู้ตายไปยังที่เกิดเหตุเพื่อจะขายท่อไอเสียรถจักรยานยนต์ ซึ่งความจริงแล้วจำเลยที่ 1 ไม่มี ทั้ง ๆ ที่จำเลยที่ 1 รู้อยู่แล้วยังหลอกให้ผู้ตายมาพบ ย่อมแสดงให้เห็นว่า จำเลยที่ 1 ประสงค์จะได้ทรัพย์สินของผู้ตาย การกระทำของจำเลยที่ 1 ถือว่าเจตนาฆ่าผู้ตายเพื่อจุดประสงค์ในการชิงทรัพย์ โจทก์มีพยานตำรวจโทสมิตร พนักงานสอบสวนเบิกความว่า จำเลยที่ 1 ให้การต่อพนักงานสอบสวนว่า วันเกิดเหตุเวลาประมาณ 11 นาฬิกา จำเลยที่ 1 อยากจะตบสั่งสอนผู้ตายที่เคยด่าว่าจำเลยที่ 1 จึงใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยที่ 1 ติดต่อนำผู้ตายหลอกว่า มีท่อไอเสียรถจักรยานยนต์จะขายให้ เนื่องจากทราบว่าผู้ตายชอบและอยากได้ท่อไอเสียมาก ผู้ตายบอกว่าจะตามไปดู นัดพบกันที่บริเวณฟาร์มนาท้าวไร่ (สวนป่า) จำเลยที่ 1 ขวนจำเลยที่ 2 ขับรถจักรยานยนต์ไปด้วยกัน โดยจำเลยที่ 1 เป็นผู้ขับ จำเลยที่ 2 เป็นผู้ซ้อนท้าย เมื่อถึงที่นัดหมายรอสักครู่ ผู้ตายก็ขับรถจักรยานยนต์พุ่งข้างมาตามนัด และถามจำเลยที่ 1 ว่าท่อไอเสียมาหรือยัง จำเลยที่ 1 ตอบว่าให้ใจเย็น ๆ ผู้ตายจึงด่าจำเลยที่ 1 ว่า "ไอ้เหี้ย ไอ้สัตว์ หลอกกูมาอยู่อีกแล้ว หลอกกูทำอะไรอะไร" จำเลยที่ 1 ได้ยินคำดังกล่าวจึงโมโห คว่าสายสะพายกระเป๋าหนังของผู้ตายรัดคอผู้ตายได้สักพัก เมื่อเห็นว่า ผู้ตายอ่อนแรงแล้ว จึงถอดเอาสร้อยคอทองคำ 1 เส้น และแหวนทองคำ 2 วง ของผู้ตายออก แล้วตะโกนเรียกจำเลยที่ 2 ซึ่งขณะนั้นไปถ่ายปัสสาวะในป่าห่างประมาณ 3 ถึง 4 เมตร ให้มาถือสร้อยคอและแหวนดังกล่าวไว้ และจำเลยที่ 1 พูดกับผู้ตายว่า "กูไม่คิดจะทำอะไรมึงหรอก แค่ออยากจะตบสั่งสอนมึงเท่านั้น กูก็รักมึง" ผู้ตายพูดว่า "ในกระเป๋ากูมีเงินอยู่อีกสี่ห้าพัน มึงอยากได้มึงก็เอาไป" จำเลยที่ 1 พูดว่า "กูไม่อยากจะตั้งค้ของมึงหรอก" แต่แทนที่ผู้ตายจะพูดขอรับรองไม่ให้ทำร้าย กลับด่าจำเลยที่ 1 อีกว่า "ไอ้เหี้ย ไอ้สัตว์ พ่อมึงตาย แม่มึงตาย ไอ้เลว ไอ้ชั่ว" ทำให้จำเลยที่ 1 โมโหขึ้นมาอีก จึงใช้สายสะพายกระเป๋าหนังของผู้ตายรัดคอผู้ตายอีกครั้ง ซึ่งคำให้การของจำเลย

ที่ 1 ดังกล่าว มีรายละเอียดชัดเจน ยากที่จะแต่งเรื่องขึ้นเองโดยไม่มีมูลความจริง ทั้งเมื่อพิจารณาจากรายงานการตรวจศพ ก็ระบุเหตุตายว่า สมองขาดอากาศจากการกดรัดบริเวณลำคอ จึงสอดคล้องเชื่อมโยงกัน ฟังได้ว่าจำเลยที่ 1 ใช้สายสะพายกระเป่าหนังของผู้ตายรัดคอผู้ตาย จนถึงแก่ความตายเป็นการฆ่าผู้ตายโดยเจตนา แต่โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นใดอีกที่จะแสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ 1 ประสงค์ต่อทรัพย์สินของผู้ตายจึงล่อลวงผู้ตายไปที่เกิดเหตุเพื่อชิงทรัพย์ เมื่อไม่มีพยานหลักฐานให้เชื่อได้ว่า จำเลยที่ 1 ได้ตระเตรียมมาแต่ต้นเพื่อชิงทรัพย์หรือวางแผนจะชิงทรัพย์ของผู้ตาย ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ 1 มีเจตนาฆ่าผู้ตายเพื่อจุดประสงค์ในการชิงทรัพย์ คงฟังได้เพียงว่า ผู้ตายทำให้จำเลยที่ 1 โมโห จำเลยที่ 1 จึงลงมือฆ่าผู้ตาย เมื่อผู้ตายถึงแก่ความตายแล้วจำเลยที่ 1 จึงได้เอาทรัพย์ของผู้ตายไปบางส่วน กรณีเป็นการลักทรัพย์ที่มีเจตนาเกิดขึ้นหลังจากจำเลยที่ 1 ฆ่าผู้ตายแล้ว การกระทำจำเลยที่ 1 จึงเป็นความผิดฐานฆ่าผู้ตายตามมาตรา 288 และความผิดฐานลักทรัพย์ตามมาตรา 334 ต่างกรรมต่างวาระ หาเป็นความผิดฐานชิงทรัพย์ของผู้ตายตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นและตามคำฟ้องของโจทก์ดังที่โจทก์ฎีกาไม่ ส่วนปัญหาว่าจำเลยที่ 1 กระทำโดยบันดาลโทสะหรือไม่นั้น เมื่อโจทก์ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยที่ 1 ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือตามคำฟ้องโจทก์นั้น ผลจึงเท่ากับโจทก์ฎีกาท่านองว่า ไม่เป็นการกระทำโดยบันดาลโทสะอยู่ในตัว สำหรับปัญหานี้ เห็นว่า ตามคำให้การของจำเลยที่ 1 ได้ความว่า ก่อนที่จำเลยที่ 1 จะลงมือรัดคอผู้ตายครั้งแรก ผู้ตายด่าว่าจำเลยที่ 1 ว่า "ไอ้เหี้ย ไอ้สัตว์ หลอกกูมา รออีกแล้ว หลอกกูทำเหี้ยอะไร" ซึ่งคำด่าของผู้ตายเช่นนี้ เกิดจากการกระทำของจำเลยที่ 1 เองที่หลอกผู้ตายมายังที่เกิดเหตุ และการที่จำเลยที่ 1 รัดคอผู้ตายครั้งที่ 2 แม้ผู้ตายจะด่าจำเลยที่ 1 ด้วยถ้อยคำรุนแรงขึ้นว่า "ไอ้เหี้ย ไอ้สัตว์ พ่อมึงตาย แม่มึงตาย ไอ้เลว ไอ้ชั่ว" ก็มีสาเหตุจากจำเลยที่ 1 รัดคอผู้ตายครั้งที่ 1 และเอาสร้อยคอทองคำ 1 เส้น กับแหวนทองคำ 2 วง ของผู้ตายไป จึงเป็นเรื่องที่จำเลยที่ 1 เป็นผู้ก่อเหตุขึ้นก่อนทั้งสิ้น เมื่อผู้ตายด่าตอบโต้การกระทำของจำเลยที่ 1 มาเช่นนี้ จะถือเป็นเหตุว่าผู้ตายข่มเหงจำเลยที่ 1 อย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรมไม่ได้ ถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ 1 กระทำโดยบันดาลโทสะตามมาตรา 72 พิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดฐานฆ่าผู้ตายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 และความผิดฐานลักทรัพย์ตามมาตรา 334 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้เรียงกระทงลงโทษตามมาตรา 91 ฐานฆ่าผู้ตาย จำคุก 15 ปี ฐานลักทรัพย์ จำคุก 2 ปี คำให้การของจำเลยที่ 1 ในชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้หนึ่งในสามทุกกระทงความผิดไป คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 10 ปี และ 1 ปี 4 เดือน ตามลำดับ รวม 2 กระทง คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 11 ปี 4 เดือน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7

องค์คณะ

ศิริชัย จันทร์สว่าง · อุดม สิทธิวิรัชธรรม · รังสรรค์ วิจิตรไกรสร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2932/2561>